

dyr for dem. Jeg havde nærmest tænkt mig, at hvis der skulde oprettes Stutterier, skulde det være for at influere paa den almindelige Arbeidsheft, den jydsk Hesterace, og at Udstationeringen af Stodhingste nærmest skulde finde Sted paa Verne. Men saadanne Udgifter kan ikke overkommes af Private, og det er heller ikke rimeligt, at Foreninger eller Private vilde indlade sig paa eller kun opretholde Stutterier af denne Art, ligesom det ogsaa er temmelig urimeligt at vente, at Private eller Foreninger skulde kunne yde saa store Bidrag, som fordres til Anskaffelsen af Stodhingste. Det er nemlig ikke smaa Summer, som der her er Tale om. Naar man er glad over her i Landet at kunne samle 5 a 10,000 Kroner til en Hingst, maa man erindre, at naar der virkelig skulde være Tale om at faa en ypperlig Hingst, som den skulde være, vilde der blive Tale om Priser som 30 til 40,000 Kroner. Naar Staten ikke vil tage denne Sag i sin Haand, tror jeg ikke, at vi komme videre. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Bedømmelsen af hele vort Hestehold, der er kun en enkelt Ting, jeg skal berøre, det er den, at vor Hær er nødt til at remontere i Udlandet; dernæst er det saa at sige umuligt at faa en Luxushest uden at gaa til Udlandet, og vore Arbeidsheste ere jo for Størstedelen ingenlunde gode, saaledes at en stor Del af de Heste, der sælges ud af Landet, sælges for Spotpris, i Sammenligning med de Priser, der gives for Remonte- og Luxusheste. Landet og Landmændene have saaledes et dobbelt Tab, idet vi maa overlade de Heste, som vi sælge til Udlandet, for en ringe Pris, medens vi, naar vi skal have Heste fra Udlandet, maa betale dem i dyre Domme. Dette Forhold kan og bør ikke gaa i Længden, enten for eller senere maa man komme ind paa en Forandring. Det er derfor min Mening og mit Ønske, at vi efterhaanden maa komme noget bort fra det nuværende Præmieringsystem, og komme ind paa, at der fra Regjeringens Side bliver ydet en direkte Pengehjælp til Vandboforeninger og andre Foreninger, der sætte sig Husdyravlen til Maal, og at Staten for eller senere maa tage Hestevælden i sin Haand.

Breinholt: At Agerbrug er Landets Hovederhverv og saa at sige Modernæringen for alle andre Næringer her i Landet, er vistnok saa anerkjendt en Sandhed, at det ikke behøver nogen nærmere Udvikling, og at vort Agerbrug har sin bedste, ja uundværlige Støtte i Husdyrbruget, at dette er Hovedhjørnestenen, hvorpaa Agerbruget hviler, det tror jeg er ikke mindre anerkjendte Sandheder. Enhver Bestræbelse, der gaar

ud paa at fremme vor Husdyravl, at støtte denne Landbrugets Livsbetingelse, fortjener sikkerlig at ønskes velkommen, og jeg skjønner ikke rettere, end at det foreliggende Lovforslag tydelig viser en saadan Bestræbelse. Jeg hilser det derfor for mit Vedkommende velkommen og er den høitærede Indenrigsminister oprigtig taknemlig for dets Fremjættelse, selv om jeg personlig nærer nogen Tvivl om, at alle de her foreslaede Foranstaltninger just skulde være de rigtigste og hensigtsmæssigste til Formaalets Opnaelse. Thi jeg tilstaar, at personlig sværmer jeg grumme lidt for Præmieringsystemet i sin Helhed, hvad enten det optræder skilt og mere indirekte under Form af Beskyttelsestold, Udførselsgodtgjørelse eller Skattebegunstigelse, Tilfælde, som der jo i flere industrielle Forhold kan paavises Exempler paa, eller det som her fremtræder direkte med kontante Pengebeløb. Jeg tror at turde antage, at jeg i den Henseende maaste indtage et Særstandpunkt, og jeg skal derfor ikke fordybe mig i denne Sagens mere principielle Side, men derimod gaa over til at sige nogle Ord om de Foranstaltninger, som foreslaas i Lovforslaget. Jeg skal saa meget mindre fordybe mig i den anden Side af Sagen, som det er min Agt at gaa med til en loyal Behandling af Lovforslaget; og det kan jeg til Trods for mit tidligere antydede Standpunkt saa meget bedre gjøre, som det jo ikke er noget nyt System, der indføres, men tværtimod kun et gammelt og kjendt System, som nu foreslaas forbedret og ændret; og jeg tror, at den høitærede Indenrigsminister har haft det rigtige Blik for paa flere Punkter at rette nogle af de værste Brøst ved det nuværende System. Jeg skal blandt Forbedringer, som det forekommer mig her ere foreslaede, blot nævne det meget større Pengebeløb, der foreslaas bevilget, hvilket jo vil bevirke, at Præmierne kunne blive saa store, at de i Virkeligheden kunne opnaa deres Hensigt, nemlig at blive attraaeværdige og efterstræbte, blive Vokkemad, og derigenem opnaa deres Formaal at vække Skappelyst, hvad der hidtil med de meget smaa Præmier vel næppe har været Tilfældet, saaledes som ogsaa paavist af den sidste ærede Taler, som, hvad der overhovedet glædede mig meget at høre, ogsaa havde sine Anker og Indvendinger mod Præmieringsystemet. En anden og ikke uvæsentlig Forbedring er Oprettelsen af Tyrestuer i Lighed med de Hingstestuer, som vi tidligere have haft. Men, hvad jeg ligesom den sidste ærede Taler sætter den største Pris paa, det er den Bestemmelse, som findes i § 1 fjerde Stykke, nemlig om Understøttelse til Foranstaltninger,